

OASIS OF HOPE

Vipps 12321

Konto 1503.42.70659

Org.nr. 912 880 133

oasisofhope.no

Reisebrev fra Oasis of Hope, Mbita, februar 2026

Fredag 15.02. var vi fire som hadde skaffet oss boardingkort med Nairobi som destinasjon, og med videre avtale om skyss til Mbita. Anne Kristi og Per har for lengst tatt 'kjentmannsmerket', men for Magnus og Åse Kristine var det første gang vi fikk se skolen og bli kjent med det lokale styret, med lærerne og med familien Nyangia som har vært så viktige for skolens oppstart og drift. Magnus Kjellin var med i egenskap av å være sokneprest i Østenstad kirke, som har Oasis of Hope som sitt bistandsprosjekt. Åse Kristine har vært en av de faste giverne siden skolen ble til.

Lyden av en skole

Det var en storveis opplevelse å se skolen. Med hvitmalt fasade på sine to etasjer og to fløyer, med velstelt skolegård og med sine tre flaggstenger, framsto skolen som et solid og skikkelig sted. Den som bare har sett bilder av skolen, har ikke fått med lyddusjen av flere hundre barn i ivrig leik, som skyller innover alle som nærmer seg porten i et frikvarter. Med barnehageklasse, to trinn førskoleelever, og 1.-8. klasse, blir begeistringen over besøkende nærmest øredøvende, og å gi high five eller håndtrykk til de mange ivrige i småklassene var en morsom øvelse vi måtte ta oss tid til. De eldste elevene var litt mer tilbakeholdne og kule.

Elevene hadde fine rutiner for å stå i kø til håndvask og deretter i matkø, og etter spising egen vask av kopp og tallerken. For noen av de minste var det krevende å bære en tallerken og en kopp tvers over skoleplassen uten å søle. En og annen kom betuttet tilbake til kjøkkenet med matrester fulle av grus for å få ny porsjon.

På bakerste benk

Flere av oss inviterte oss inn i undervisningstimer på ulike trinn, og fulgte timer som ble gitt på engelsk.

Swahilitimene var jo mindre aktuelle. I for eksempel samfunnsfagtimene med 8. klasse underviste læreren om fotografiet og hva det kan brukes til. I det temaet flettet han inn adskillig nasjonal historie- og geografikunnskap, som ble det viktigste faginnholdet. I en samfunnsfagtime med 5. klasse dreide det seg om ulike kategorier av historiske minnesmerker i Øst-Afrika. I undervisningen var det først og fremst læreren og tavla som var de faglige ressursene, de manglet lærebøker. Elevene skrev ned hva læreren skrev på tavla, og gjentok poengene. For de minste klassene var det mye lesing i kor av tekst på tavla, og stemmевolumet var det ingenting å si på. Det var imponerende å se hvor tett elevene kunne sitte ved pultene, uten at uro eller krangel vistes. For en som kommer fra norsk undervisningsverden så dette svært gammeldags ut, men det minnet samtidig om at lærernes engasjement for sitt fag og for sine elever er helt sentralt i all undervisning. Men lærebøker er et savn, det gav også en av lærerne tydelig uttrykk for.

Time i førskolen

Det var merkbart færre i de øverste klassene; mens det var over 30 i de minste klassene var det registrert bare 15 i 8. klasse, og vi så bare 10 i klasserommet. Dette kan ha flere årsaker. Barn som vokser til må kanskje arbeide i skoletida. For jentenes del er de hjemme når de har menstruasjonen, noe som gjør at de mister mye undervisning. Hvordan kan dette ordnes? I og med nye læreplaner for Kenya, skal skolen utvides med ett år til 9. trinn. Dette ser ut til å la seg løse innenfor dagens bygning.

Framtidsutfordringer

Vi fire hadde et møte med styret, der hovedsaken var framtidig utvikling og bærekraft. Hvordan kan skolen i større grad finansiere seg selv? Her kom det fram flere forslag, fra å starte en business utenfor

Styret i Kenya

skolen, der overskuddet blir låst til skolens drift, til utleie av det største rommet til eksterne, og å leie ut de pc-ene som kommer for eksterne som vil ta fjernundervisning. Det skal arbeides videre med ulike muligheter for inntjening.

PC-er og manuelle symaskiner kommer, finansiert av organisasjonen Y's Men. I styremøtet ble det pekt på at sikring av disse maskinene må være i orden før de settes opp, enten ved å få opp et solid gjerde og/eller gitter i

Anne Kristi prøver symaskin

vinduer og avlåsning av rom. En symaskin er montert, og Anne Kristi fikk anledning til å prøve den.

Lærerstaben fikk toppkarakter

Anne Kristi og Åse Kristine gjennomførte intervju med to grupper av tidligere elever ved skolen. De hadde selv gått i den gamle bølgeblikksskolen. Samtalene med disse ungdommene var interessant; de hadde mye positivt å si om Oasis of Hope, særlig om lærerne, om sportsturneringene med andre skoler og om kunnskapen de hadde fått der, som holdt godt nivå målt opp mot medelever på skoler de hadde fortsatt ved. -Jeg var stolt over å være elev her, sa en av jentene. Måltidene de fikk på skolen var noe av det viktigste for dem da de begynte. De hadde også noen kritiske kommentarer, blant annet at det ikke alltid hadde vært mat til de som kom sist i køen. To nevnte også savnet av et elevbibliotek. Disse ungdommene hadde gått på high school, og mange planla å søke seg til høyere utdanning, men var ikke så optimistiske når det gjaldt arbeidsmarkedet. Korrupsjon er et stort problem.

Tidligere elever på besøk på skolen

Lunsj i skyggen

Vi hadde også et møte med alle lærerne på lærerværelset; 19 lærere, mannlige i knapt flertall. Her var stemningen til å gjenkjenne fra personalmøter hvor som helst: Mens sjefen snakker begeistret, er noen på mobilen, andre sitter hensunket i egne tanker, mens resten følger med. Det var fint å se alle samlet, hilse på hver av dem og høre hva de hadde å si. En av lærerne lurte på muligheten til å ha internat, for elever som hadde lang vei.

Etter møtet med lærerne fikk vi et danseshow med elever fra flere klassetrinn. En stor gruppe hadde forberedt en tradisjonell dans med forsanger og trommer. Her var det bastskjørt, hatter og annen hodepyrd, og dette var innslag de skulle delta med i en turnering. Vi fikk også to mer moderne danseoppvisninger med mindre grupper som danset til innspilt musikk. Det var moro å se og vi håper alle gjør det bra i turneringen.

Ymist

Ellers: En internasjonal organisasjon, Lifestraw, har donert vannrensere, slik at det står en rekke blå containere utenfor klasserommene der det fylles på vann fra Victoriasjøen, som renses og gir rent drikkevann i dispensere.

Elevenes egen dyrking av grønnsaker skulle tas opp igjen, på et lite område bak skolen. Problem: Geiter som sniker seg inn og tar for seg.

Kjøkkenet hadde hatt inspeksjon fra helsemyndighetene som påpekte noen mindre mangler i lagring av matvarer.

Anne Kristi og Per hadde med en del nytt utstyr: to fotballer og en god del Tine-trøyer. To volleyballer blir også innkjøpt. På markedet kjøpte vi fire nylontau til bruk som slengtau, og hoppestrikk til jentene.

Inntrykket vi drar hjem med etter en uke på Mbita, er at skolen går godt, selv med et minimum av undervisningsmateriell, elevene ser absolutt ut til å trives og lærerne viser omsorg for elevene. Den store utfordringen er å gradvis øke egeninntjeningen. Samtidig ser vi hvor gledelig langt pengene fra Norge rekker!

Skrevet av Åse Kristine Tveit.

Oppvasken

Ringleker i førskolen

Matkøen er lang, men alle får

To gode venner